

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/55/EU

av den 16 april 2014

om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽¹⁾,

med beaktande av yttrandet från Regionkommittén ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Flera globala, nationella, regionala och proprietära standarder för elektroniska fakturor existerar och används för närvarande i medlemsstaterna. Ingen av dessa standarder är dominerande och flera av dem är inte kompatibla med varandra.
- (2) I brist på en gemensam standard beslutar medlemsstater, när de främjar användning av elektroniska fakturor vid offentlig upphandling eller gör den obligatorisk, att utveckla egna tekniska lösningar baserade på separata nationella standarder. Antalet olika standarder som samexisterar i medlemsstaterna ökar därför och kommer sannolikt att öka ännu mer i framtiden.
- (3) De många olika inkompatibla standarderna leder till alltför hög komplexitet, rättslig osäkerhet och ytterligare driftskostnader för ekonomiska aktörer som använder elektroniska fakturor i de olika medlemsstaterna. Ekonomiska aktörer som vill genomföra gränsöverskridande upphandlingsaktiviteter tvingas ofta följa en ny e-fakturasstandard varje gång de går in på en ny marknad. Eftersom de skilda rättsliga och tekniska kraven för elektroniska fakturor avskräcker ekonomiska aktörer från gränsöverskridande upphandlingsaktiviteter, utgör de hinder för marknadstillträde i gränsöverskridande offentlig upphandling och handelshinder. De hindrar de grundläggande friheterna och har på så vis en direkt inverkan på hur den inre marknaden fungerar.
- (4) Dessa hinder för handeln på den inre marknaden kommer troligen att öka i framtiden, när fler inkompatibla nationella och proprietära standarder utvecklas och när användningen av elektroniska fakturor vid offentlig upphandling blir vanligare eller blir obligatorisk i fler medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 79, 6.3.2014, s. 67.

⁽²⁾ Yttrande av den 28 november 2013 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

- (5) Hindren för gränsöverskridande handel till följd av att flera rättsliga krav och tekniska standarder för elektronisk fakturering existerar samtidigt och till följd av brist på interoperabilitet bör undanröjas eller minskas. För att uppnå det målet bör det utvecklas en gemensam europeisk standard för den semantiska datamodellen för en elektronisk fakturas basinnehåll (nedan kallad *europeisk standard för elektronisk fakturering*). Standarden bör fastställa och beskriva det basinnehåll som en elektronisk faktura alltid måste innehålla och därmed göra det enklare att skicka och motta elektroniska fakturor mellan system som bygger på olika tekniska standarder. Förutsatt att de befintliga nationella tekniska standarderna inte strider mot denna standard, bör de inte ersättas, och deras användning bör inte heller begränsas, genom denna standard, samtidigt som det bör vara möjligt att fortsätta att tillämpa dem parallellt med den europeiska standarden.
- (6) Genom att säkerställa semantisk interoperabilitet och förbättra den rättsliga säkerheten kommer detta direktiv att främja införandet av elektronisk fakturering vid offentlig upphandling och därigenom möjliggöra för medlemsstaterna, upphandlande myndigheter och enheter samt ekonomiska aktörer att generera betydande fördelar när det gäller besparingar, miljöpåverkan och minskning av administrativa arbetsbördor.
- (7) Fördelarna med elektronisk fakturering maximeras när upprättandet, sändandet, överföringen, mottagandet och behandlingen av en faktura helt kan automatiseras. Därför bör endast maskinellt läsbara fakturor som kan behandlas automatiskt och digitalt av mottagaren anses överensstämma med den europeiska standarden för elektronisk fakturering. En ren bildfil bör inte anses vara en elektronisk faktura med avseende på tillämpningen av detta direktiv.
- (8) Målet med interoperabilitet är att möjliggöra presentation och behandling av information på ett konsekvent sätt i olika affärssystem, oavsett teknik, tillämpning eller plattform. Full interoperabilitet innefattar interoperabilitet på tre skilda nivåer: vad gäller innehåll i fakturan (semantik), format eller språk som används (syntax) och överföringsmetod. Semantisk interoperabilitet innebär att den elektroniska fakturan innehåller en viss mängd erfordrad information och att den exakta innebörden i den utbytt informationen bevaras och förstås på ett otvetydigt sätt, oberoende av hur den återges eller överförs rent fysiskt. Syntaktisk interoperabilitet innebär att dataelementen i en elektronisk faktura presenteras i ett format som kan utbytas direkt mellan avsändare och mottagare och behandlas automatiskt. Syntaktisk interoperabilitet kan säkerställas på något av följande två sätt: antingen genom användning av gemensam syntax eller genom mappning mellan olika syntaxer.
- (9) Ett stort antal syntaxer används. Det blir allt vanligare att säkerställa syntaktisk interoperabilitet genom mappning. Metoden är effektiv, om fakturan innehåller alla erfordrade dataelement på semantisk nivå och om deras innebörd är otvetydig. Eftersom detta ofta inte är fallet, krävs åtgärder för att säkerställa interoperabilitet på semantisk nivå. För att ytterligare förenkla användningen av elektronisk fakturering och minska kostnaderna, bör ett av de långsiktiga målen vara att begränsa det antal syntaxer som används, helst genom att fokusera på de mest använda.
- (10) Standardiseringen av elektronisk fakturering kompletterar även insatserna för att främja införandet av elektronisk upphandling enligt de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU ⁽²⁾.
- (11) Europeiska rådet uttryckte i sina slutsatser av den 28 och 29 juni 2012 och den 24 oktober 2013 att särskild prioritet bör ges åtgärder som syftar till ytterligare utveckling av gränsöverskridande e-handel och modernisering av de offentliga förvaltningarna, bland annat genom underlättande av övergången till och genom ett snabbt genomförande av elektronisk fakturering.
- (12) Europaparlamentet pekade i sin resolution av den 20 april 2012 på marknadsfragmentering till följd av nationella regler om elektronisk fakturering, betonade de betydande fördelarna med elektronisk fakturering och underströk vikten av ett klart rättsläge, en tydlig teknisk miljö samt öppna och interoperabla lösningar för elektronisk fakturering, grundat på gemensamma rättsliga krav, företagsprocesser och tekniska standarder. Av dessa skäl

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

uppmånat Europaparlamentet till att göra elektronisk fakturering vid offentlig upphandling obligatorisk senast 2016.

- (13) Det europeiska flerpartsforum för elektronisk fakturering (e-fakturering) som inrättades genom kommissionens beslut av den 2 november 2010 ⁽¹⁾ antog enhälligt en rekommendation om användning av en semantisk datamodell för att stödja interoperabilitet för elektronisk fakturering i oktober 2013.
- (14) Detta direktiv bör gälla elektroniska fakturor som tas emot av upphandlande myndigheter och enheter och utfärdas till följd av utförda kontrakt på vilka Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ⁽³⁾, direktiv 2014/24/EU eller direktiv 2014/25/EU är tillämpligt. Endast elektroniska fakturor som utfärdas av den ekonomiska aktör som har tilldelats det offentliga kontraktet eller koncessionskontraktet (huvudentreprenören) bör omfattas av detta direktiv. Om medlemsstater enligt artikel 71 i direktiv 2014/24/EU och artikel 88 i direktiv 2014/25/EU tillåter direkt betalning till underleverantörer, bör dock arrangemangen som ska fastställas i upphandlingsdokumenten innehålla bestämmelser om huruvida elektronisk fakturering ska användas vid betalningar till underleverantörer. Det bör klargöras att detta direktiv, när ett kontrakt tilldelas en grupp ekonomiska aktörer, gäller de elektroniska fakturor som utfärdas både av gruppen och av de enskilda ekonomiska aktörerna.
- (15) Detta direktiv bör även tillämpas på koncessionskontrakt som innebär betalningar som kräver att fakturorna utfärdas av den ekonomiska aktör som tilldelats koncessionskontraktet. Begreppet *koncessioner* definieras i artikel 5.1 i direktiv 2014/23/EU. Syftet med koncessionskontrakt är upphandling av byggentreprenader eller tjänster genom koncession där ersättningen består av rätten att utnyttja byggnadsverket eller tjänsterna eller av dels en sådan rätt, dels betalning.
- (16) Detta direktiv gäller med förbehåll för artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Detta direktiv är inte tillämpligt på elektroniska fakturor som utfärdas till följd av utförda kontrakt (sekretessbelagda eller förenade med särskilda säkerhetsåtgärder) och inte omfattas av direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU och direktiv 2014/25/EU enligt artiklarna 10.6, 15.3 respektive 24.3 i dessa. På samma villkor bör det i detta direktiv föreskrivas ett särskilt undantag för elektroniska fakturor som utfärdas till följd av utförda kontrakt (sekretessbelagda eller förenade med särskilda säkerhetsåtgärder) och omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2009/81/EG.
- (17) De definitioner som används i detta direktiv bör överensstämma med annan unionslagstiftningen om offentlig upphandling.
- (18) Kommissionen bör tillämpa de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 ⁽⁴⁾ för att begära att den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen utarbetar en europeisk standard för elektronisk fakturering. Enligt de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 1025/2012 omfattas kommissionens beslut om en sådan begäran av granskningsförfarandet i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁵⁾.
- (19) Den europeiska standarden för elektronisk fakturering bör grunda sig på de befintliga tekniska specifikationer som har utvecklats inom ramen för europeiska standardiseringsorganisationer, som CEN (CWA 16356-MUG och CWA 16562-CEN BII), och ta hänsyn till andra relevanta tekniska specifikationer som har utarbetats inom ramen för internationella standardiseringsorganisationer, som UN/CEFACT (CII v. 2.0) och ISO (finansiell faktura

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 2 november 2010 om inrättande av ett europeiskt flerpartsforum för elektronisk fakturering (e-fakturering) (EUT C 326, 3.12.2010, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggentreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessionskontrakt (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

baserad på ISO 20022-metodiken). Vid utförandet av begäran om standardisering bör den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen även ta hänsyn till resultaten av storskaliga pilotprojekt som genomförs inom ramen för policystödprogrammet inom ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation samt andra relevanta organ och organisationers tekniska specifikationer för elektronisk fakturering med utbredd användning inom näringslivet. Den europeiska standarden för elektronisk fakturering bör också vara kompatibel med befintliga standarder för betalningar för att möjliggöra automatisk behandling av betalningar.

- (20) I sin begäran till den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen bör kommissionen begära att den europeiska standarden för elektronisk fakturering ska vara tekniskt neutral, för att undvika snedvriden konkurrens, att den överensstämmer med relevanta internationella standarder för elektronisk fakturering, för att undvika tekniska hinder för marknadstillträde för leverantörer från tredjeländer och göra det enklare för europeiska leverantörer att skicka elektroniska fakturor till köpare i tredjeländer, samt att den är förenlig med direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾. Eftersom elektroniska fakturor kan innehålla personuppgifter, bör kommissionen också begära att europeisk standard för elektronisk fakturering tar hänsyn till skydd av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽²⁾ samt principerna om inbyggt uppgiftsskydd, proportionalitet och uppgiftsminimering. Förutom dessa minimikrav bör kommissionen i sin begäran till den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen fastställa ytterligare krav på innehållet i den europeiska standarden för elektronisk fakturering och ett slutdatum för dess antagande.
- (21) För att även små och medelstora företag ska kunna dra nytta av elektronisk fakturering vid offentlig upphandling bör den europeiska standarden för elektronisk fakturering göra det möjligt att inrätta användarvänliga system för elektronisk fakturering, det vill säga sådana som är enkla att förstå och enkla att använda. I detta sammanhang bör det även beaktas att framför allt små och medelstora företag samt mindre upphandlande myndigheter och enheter har begränsad personalstyrka och ekonomiska medel.
- (22) Den europeiska standarden för elektronisk fakturering bör även vara lämplig för användning vid handelstransaktioner mellan företag. För att göra det möjligt för privata ekonomiska aktörer att använda den nya standarden i sina affärsförbindelser bör kommissionen därför se till att standarden inte utvecklas på ett sådant sätt att den är lämplig för användning endast vid offentlig upphandling.
- (23) Fakturor som utfärdas inom olika branscher kan behöva innehålla information som är specifik för branscherna i fråga. Ett begränsat antal gemensamma standardelement bör dock finnas med på alla fakturor. Att dessa element finns med är helt nödvändigt för kontroll av huruvida fakturan korrekt återspeglar den underliggande affärstransaktionen och för att säkerställa att fakturan är rättsligt giltig. En förteckning över sådana element som krävs för mervärdesskatteändamål finns i direktiv 2006/112/EG. Den europeiska standarden för elektronisk fakturering bör vara förenlig med dessa element.
- (24) Den europeiska standarden för elektronisk fakturering bör fastställa semantiska dataelement, särskilt avseende kompletterande uppgifter om säljare och köpare, processidentifierare, fakturaegenskaper, detaljer om föremålet för fakturan, leveransinformation, betalningsuppgifter och betalningsvillkor. En elektronisk fakturas basinnehåll bör finnas med på alla elektroniska fakturor. Detta bör säkerställa en tydlig och enhetlig tillämpning av elektronisk fakturering.
- (25) En elektronisk fakturas avsändare bör även i fortsättningen ha möjlighet att garantera ursprungets äkthet och fakturainnehållets integritet genom flera metoder, bland annat genom en elektronisk signatur, så att uppfyllande av målen i direktiv 2006/112/EG säkerställs, men krav på elektronisk signatur bör inte ingå som ett av elementen i den europeiska standarden för elektronisk fakturering.
- (26) För att undvika överdrivna kostnader och bördor för upphandlande myndigheter och enheter, bör den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen uppmanas att fastställa en förteckning över ett begränsat antal syntaxer som överensstämmer med den europeiska standarden för elektronisk fakturering. Den förteckningen bör inte utgöra en del av den europeiska standarden för elektronisk fakturering. De fastställda syntaxerna måste redan

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGTL 281, 23.11.1995, s. 31).

användas utbrett och med framgång bland ekonomiska aktörer och upphandlande myndigheter. I syfte att underlätta och påskynda medlemsstaternas genomförande kommer den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen att uppmanas att tillhandahålla lämpliga syntaxbindningar från den europeiska standarden för elektronisk fakturering till alla syntaxer i förteckningen. Syntaxbindningar är riktlinjer för hur standarden kan återges i de olika syntaxerna. Denna standardiseringsprodukt bör komplettera den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över syntaxer.

- (27) För att underlätta användning av den europeiska standarden för elektronisk fakturering bör den europeiska standardiseringsorganisationen även uppmanas att utarbeta riktlinjer för interoperabilitet vid överföring. Dessa riktlinjer bör inte utgöra en del av den europeiska standarden för elektronisk fakturering eller vara bindande för upphandlande myndigheter och enheter.
- (28) Innan den europeiska standarden för elektronisk fakturering införs i medlemsstaterna, bör standardens praktiska tillämpning testas i tillräcklig utsträckning. Denna bedömning bör genomföras under utarbetandet av standarden. Bedömningen bör omfatta slutanvändarna och framför allt inbegripa aspekter som ändamålsenlighet och användarvänlighet samt visa att standarden kan genomföras på ett kostnadseffektivt och proportionellt sätt.
- (29) Om den europeiska standard för elektronisk fakturering och den förteckning över syntaxer som överensstämmer med den standard som har utarbetats av den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen uppfyller kraven i kommissionens begäran och om standarden har testats, bör en hänvisning till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över syntaxer offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (30) Bestämmelserna om utvecklingen av standarden och de andra standardiseringsprodukter som fastställs i detta direktiv är förenliga med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 1025/2012. Med tanke på detta direktivs särskilda art är det dock lämpligt att föreskriva att besluten att offentliggöra eller inte offentliggöra hänvisningar till standarden och förteckningen över syntaxer eller att offentliggöra dem med begränsningar antas i enlighet med granskningsförfarandet. Detta bör dock inte påverka tillämpningen av relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 1025/2012 om formella invändningar mot den europeiska standarden.
- (31) Europeiska standardiseringsorganisationer granskar och uppdaterar regelbundet standarder för att anpassa dem till den tekniska utvecklingen. Mot bakgrund av hur snabbt sådan utveckling sker inom IKT-sektorn, bör kommissionen även kunna begära att den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen ser över och uppdaterar den europeiska standarden för elektronisk fakturering att ta hänsyn till denna utveckling och för att säkerställa fortsatt interoperabilitet.
- (32) I syfte för att möta den tekniska utvecklingen eller marknadens krav bör kommissionen kunna anta en genomförandeakt för att se över och uppdatera förteckningen över syntaxer. Vid mer komplexa anpassningar bör kommissionen även kunna begära att den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen ser över och uppdaterar förteckningen över syntaxer.
- (33) Kommissionen bör kunna se över en redan antagen förteckning över syntaxer, om den anser detta som nödvändigt för att säkerställa full och kontinuerlig interoperabilitet, ta hänsyn till den tekniska utvecklingen eller begränsa det antal syntaxer som får användas. Härvid bör kommissionen beakta den förteckning över syntaxer som fastställs, ses över och uppdateras av den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen.
- (34) Vid utgången av de tidsfrister för införlivande som fastställs i detta direktiv bör upphandlande myndigheter och enheter vara skyldiga att ta emot och behandla elektroniska fakturor som överensstämmer med den europeiska standarden för e-lektronisk fakturering och med alla de syntaxer som förekommer i den förteckning som kommissionen offentliggör i *Europeiska unionens officiella tidning*. Upphandlande myndigheter och enheter bör därför inte avvisa elektroniska fakturor som uppfyller ovannämnda villkor endast på grund av att de inte överensstämmer med krav (till exempel nationella eller branschspecifika krav eller ytterligare tekniska krav) förutom de som specifikt föreskrivs i detta direktiv. Andra tvingande grunder för avslag, som t.ex. de rörande avtalsvillkor, bör dock inte påverkas av denna skyldighet. Innan de upphandlande myndigheterna och enheterna betalar fakturan bör det dock under alla omständigheter stå dem fritt att kontrollera huruvida innehållet i den elektroniska fakturan korrekt återspeglar den underliggande affärstransaktionen (till exempel om fakturabeloppet är korrekt) och om fakturan har utställts till rätt mottagare. Skyldigheten att inte avvisa elektroniska fakturor i enlighet med detta direktiv påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU⁽¹⁾.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EUT L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (35) Detta direktiv bör endast ålägga mottagarna av en faktura, dvs. upphandlande myndigheter, inköpscentraler och upphandlande enheter, att acceptera och behandla elektroniska fakturor. Detta direktiv bör inte påverka rätten för fakturans avsändare att välja mellan att sända sin faktura i enlighet med den europeiska standarden för elektronisk fakturering, nationella eller andra tekniska standarder eller i pappersformat. Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att fastställa att endast elektroniska fakturor kan översändas inom ramen för offentlig upphandling. Om avsändaren väljer att översända fakturan enligt den europeiska standarden för elektronisk fakturering, bör mottagarens skyldighet att ta emot och behandla fakturan endast gälla om denna överensstämmer med någon av de syntaxer som ingår i den förteckning över syntaxer som kommissionen har offentliggjort i *Europeiska unionens officiella tidning*. Detta bör dock inte påverka avsändarens möjlighet att använda en tredje parts tjänster för översättning mellan den egna syntaxen och en syntax i förteckningen.
- (36) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾ och avgav ett yttrande den 11 november 2013 ⁽²⁾. I sitt yttrande offentliggjorde han rekommendationer för att säkerställa ett tillräckligt uppgiftsskydd vid tillämpningen av detta direktiv. De rekommendationerna bör beaktas när den europeiska standarden för elektronisk fakturering utarbetas och när personuppgifter behandlas av upphandlande myndigheter och enheter. Framför allt bör det klargöras att den befintliga dataskyddslagstiftningen även är tillämplig på elektronisk fakturering och att offentliggörande av personuppgifter i öppenhets- och redovisningssyfte måste stå i proportion till integritetsskyddet.
- (37) Eftersom direktiv 2006/112/EG innehåller bestämmelser om fakturering, inklusive elektronisk fakturering, bör dess förhållande till detta direktiv klargöras. Detta direktiv har ett annat syfte, och ett annat tillämpningsområde än direktiv 2006/112/EG, och följaktligen påverkar det inte bestämmelserna om användning av elektroniska fakturor för mervärdesskatteändamål i detta. Särskilt artikel 232 i direktiv 2006/112/EG reglerar förhållandet mellan handelspartner och syftar till att säkerställa att mottagaren inte kan påtvingas användning av elektroniska fakturor av avsändaren. Detta bör dock inte påverka medlemsstaternas rätt att införa en skyldighet för upphandlande myndigheter och enheter att, på vissa villkor, ta emot elektroniska fakturor.
- (38) För att göra det möjligt för upphandlande myndigheter och enheter att ordentligt förbereda och vidta de tekniska åtgärder som efter antagandet av den europeiska standarden för elektronisk fakturering och godkännandet av förteckningen över syntaxer krävs för att iakttä detta direktiv och med beaktande av att det krävs ett snabbt genomförande av elektronisk fakturering, bör en tidsfrist för införlivande på 18 månader efter offentliggörandet av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över syntaxer i *Europeiska unionens officiella tidning* anses vara motiverad. Genom undantag från denna allmänna tidsfrist för införlivande bör det vara tillåtet för medlemsstaterna, i syfte att underlätta införandet av elektronisk fakturering för vissa upphandlande myndigheter, såsom lokala och regionala upphandlande myndigheter och offentliga företag, skjuta upp tillämpningen av detta direktiv för upphandlande myndigheter under den centrala nivån och upphandlande enheter upp till 30 månader efter offentliggörandet av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över syntaxer i *Europeiska unionens officiella tidning*. Denna möjlighet att skjuta upp tillämpningen av kraven i detta direktiv bör inte gälla för inköpscentraler.
- (39) För att underlätta genomförandet av kraven i detta direktiv för upphandlande myndigheter och enheter bör kommissionen att se till att medlemsstaterna regelbundet hålls fullständigt informerade om de framsteg som görs med den utveckling av standarden och de tillhörande standardiseringsprodukterna som de relevanta europeiska standardiseringsorganisationerna ska genomföra. Detta bör möjliggöra för medlemsstaterna att utföra de nödvändiga förberedelserna i syfte att fullborda genomförandet inom de överenskomna tidsfristerna.
- (40) Eftersom upphandlande myndigheter och enheter dessutom kommer att kunna acceptera både elektroniska fakturor som uppfyller andra standarder än den europeiska standarden för elektronisk fakturering och pappersfakturor, om inte något annat fastställs i nationell lagstiftning, kommer detta direktiv inte att medföra några extra kostnader eller bördor för företagen, inklusive mikroföretag, små företag eller medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽³⁾. Kommissionen och medlemsstaterna bör dessutom göra allt för att minimera kostnaderna för den europeiska standarden för elektronisk fakturering för

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 38, 8.2.2014, s. 2.

⁽³⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

användarna, särskilt för mikroföretag och små och medelstora företag, så att införandet av den i hela Europeiska unionen underlättas.

- (41) Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna ta hänsyn till små och medelstora företags samt små upphandlande myndigheters och enheters behov och ge alla upphandlande myndigheter, upphandlande enheter och leverantörer det stöd de behöver, så att den europeiska standarden för elektronisk fakturering kan användas. Dessutom bör utbildningsåtgärder tillhandahållas, framför allt för små och medelstora företag.
- (42) För att underlätta de tekniska anpassningar och anpassningar av förfaranden som alla parter som är delaktiga i offentlig upphandling måste göra för att säkerställa ett effektivt genomförande av detta direktiv, bör medlemsstaterna, om möjligt, göra stöd från strukturfonderna tillgängligt för alla stödberättigade upphandlande myndigheter, upphandlande enheter och små och medelstora företag.
- (43) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv när det gäller utformningen, begränsningen och granskningen av förteckningen över syntaxer bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Granskningsförfarandet bör användas för antagandet av genomförandeakter rörande förteckningen över syntaxer, med tanke på att de är till för att underlätta tillämpningen av den europeiska standarden för elektronisk fakturering och säkerställa interoperabilitet och snabb anpassning till den tekniska utvecklingen. Granskningsförfarandet bör också användas för antagandet av genomförandeakter avseende invändningar mot den europeiska standarden för elektronisk fakturering, med tanke på att ett de akterna kan få konsekvenser för skyldigheten att ta emot och behandla elektroniska fakturor.
- (44) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att undanröja marknadshinder och handelshinder som uppstår till följd av att det finns nationella regler och standarder som skiljer sig åt och att säkerställa interoperabilitet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Det här direktivet ska tillämpas på elektroniska fakturor som utfärdas till följd av utförda kontrakt på vilka direktiv 2009/81/EG, direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU eller direktiv 2014/25/EU är tillämpliga.

Det här direktivet ska inte tillämpas på elektroniska fakturor som utfärdas till följd av utförda kontrakt som omfattas av direktiv 2009/81/EG, om upphandlingen och utförandet av kontraktet har sekretessbelagts eller inte får ske utan särskilda säkerhetsåtgärder i enlighet med gällande lagar och andra författningar i en medlemsstat, under förutsättning att medlemsstaten har fastställt att de väsentliga intressena i fråga inte kan garanteras genom mindre inkräktande åtgärder.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *elektronisk faktura*: en faktura som har utfärdats, översänts och mottagits i ett strukturerat elektroniskt format som gör det möjligt att behandla den automatiskt och elektroniskt,
2. *en elektronisk fakturas basinnehåll*: en uppsättning central information som en elektronisk faktura måste innehålla för att möjliggöra gränsöverskridande interoperabilitet, inklusive den information som krävs för att säkerställa efterlevnad av de lagstadgade kraven,
3. *semantisk datamodell*: en strukturerad och logiskt sammanhängande uppsättning termer och deras innebörd, som specificerar en elektronisk fakturas basinnehåll,

4. *syntax*: språk eller dialekt som går att läsa maskinellt och som används för att återge dataelementen i en elektronisk faktura,
5. *syntaxbindningar*: riktlinjer för hur en semantisk datamodell för en elektronisk faktura kan återges i de olika syntaxerna,
6. *upphandlande myndigheter*: upphandlande myndigheter enligt artikel 1 led 17 i direktiv 2009/81/EG, artikel 6.1 i direktiv 2014/23/EU och artikel 2.1 led 1 i direktiv 2014/24/EU,
7. *upphandlande myndigheter under den centrala nivån*: upphandlande myndigheter under den centrala nivån enligt definitionen i artikel 2.1 led 3 i direktiv 2014/24/EU,
8. *inköpscentraler*: inköpscentraler enligt definitionen i artikel 2.1 led 16 i direktiv 2014/24/EU,
9. *upphandlande enheter*: upphandlande enheter enligt definitionen i artikel 1 led 17 i direktiv 2009/81/EG, artikel 7.1 och 7.2 i direktiv 2014/23/EU och artikel 4.1 i direktiv 2014/25/EU,
10. *internationell standard*: internationell standard enligt definitionen i artikel 2.1 a i förordning (EU) nr 1025/2012,
11. *europaisk standard*: europeisk standard enligt definitionen i artikel 2.1 b i förordning (EU) nr 1025/2012.

Artikel 3

Fastställande av en europeisk standard

1. Kommissionen ska begära att den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen utarbetar en europeisk standard för den semantiska datamodellen för en elektronisk fakturas basinnehåll (nedan kallad *europaisk standard för elektronisk fakturering*).

Kommissionen ska kräva att den europeiska standarden för elektronisk fakturering uppfyller åtminstone följande kriterier:

- Den är tekniskt neutral.
- Den är kompatibel med relevanta internationella standarder för elektronisk fakturering.
- Den tar hänsyn till behovet av skydd av personuppgifter i enlighet med direktiv 95/46/EG, till en metod för inbyggt integritetsskydd samt till proportionalitetsprincipen och principerna om uppgiftsminimering och ändamålsbegränsning.
- Den är förenlig med relevanta bestämmelser i direktiv 2006/112/EG.
- Den möjliggör upprättande av praktiska, användarvänliga, flexibla och kostnadseffektiva system för elektronisk fakturering.
- Den tar hänsyn till de särskilda behoven hos små och medelstora företag samt hos upphandlande myndigheter och enheter under den centrala nivån.
- Den är lämplig att använda vid handelstransaktioner mellan företag.

Kommissionen ska begära att den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen tillhandahåller en förteckning över ett begränsat antal syntaxer som överensstämmer med den europeiska standarden för elektronisk fakturering, lämpliga syntaxbindningar och riktlinjer för interoperabilitet vid överföring i syfte att underlätta användningen av standarden.

Begäran ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 10.1–10.5 i förordning (EU) nr 1025/2012.

Som en del i den relevanta europeiska standardiseringsorganisationens arbete med att utveckla standarden, ska standardens praktiska tillämpning för slutanvändarna testas inom den tidsfrist som anges i punkt 2. Kommissionen ska behålla det övergripande ansvaret för testerna och ska under testerna se till att särskild hänsyn tas till praktiska aspekter, användarvänlighet och eventuella kostnader för genomförande, i enlighet med punkt 1 andra stycket. Kommissionen ska överlämna en rapport om resultatet av testet till Europaparlamentet och rådet.

2. Om den europeiska standard för elektronisk fakturering som har utarbetats i enlighet med begäran i punkt 1 uppfyller kraven däri och en testfas i enlighet med punkt 1 femte stycket har genomförts, ska kommissionen offentliggöra hänvisningar till denna standard i *Europeiska unionens officiella tidning* tillsammans med den förteckning över ett begränsat antal syntaxer som har utarbetats i enlighet med begäran i punkt 1. Det offentliggörandet ska ske senast den 27 maj 2017.

Artikel 4

Formella invändningar mot den europeiska standarden

1. När en medlemsstat eller Europaparlamentet anser att den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över syntaxer inte helt och hållet uppfyller kraven i artikel 3.1, ska de informera kommissionen om detta med en detaljerad förklaring och kommissionen ska besluta
 - a) att i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra eller inte offentliggöra hänvisningar till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och den berörda förteckningen över syntaxer eller att offentliggöra dessa med begränsningar,
 - b) att i *Europeiska unionens officiella tidning* behålla hänvisningarna till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och den berörda förteckningen över syntaxer, att behålla hänvisningarna med begränsningar eller att dra tillbaka hänvisningarna.
2. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra sådan information om den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över syntaxer som har blivit föremål för ett sådant beslut som avses i punkt 1.
3. Kommissionen ska underrätta den berörda europeiska standardiseringsorganisationen om det beslut som avses i punkt 1 och ska vid behov begära en översyn av den berörda europeiska standarden för elektronisk fakturering eller förteckningen över syntaxer.
4. De beslut som avses i punkt 1 a och b i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2.

Artikel 5

Underhåll och vidareutveckling av den europeiska standarden och förteckningen över syntaxer

1. För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och för att säkerställa full och kontinuerlig interoperabilitet i fråga om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling får kommissionen
 - a) uppdatera eller se över den europeiska standarden för elektronisk fakturering,
 - b) uppdatera eller se över den förteckning över syntaxer som kommissionen har offentliggjort i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Om kommissionen beslutar att vidta den åtgärd som avses i punkt 1 a, ska den lämna en begäran till den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen. Denna begäran ska göras i enlighet med förfarandet i artikel 3.1 utan tillämpning av de tidsfrister som fastställs i denna.
3. Artikel 4 ska gälla för varje uppdatering eller översyn som genomförs i enlighet med punkt 1 a.
4. Om kommissionen beslutar att vidta den åtgärd som avses i punkt 1 b, ska den göra det antingen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2 eller genom att lämna en begäran till den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen. Denna begäran ska göras i enlighet med förfarandet i artikel 3.1 utan tillämpning av de tidsfrister som fastställs i denna.

Artikel 6

En elektronisk fakturas basinnehåll

En elektronisk fakturas basinnehåll ska bl.a. vara

- a) identitet för behandling av fakturan, och fakturanummer,
- b) faktureringsperiod,
- c) uppgifter om säljaren,
- d) uppgifter om köparen,
- e) uppgifter om betalningsmottagaren,
- f) uppgifter om säljarens skatterepresentant,

- g) avtalets referens,
- h) leveransinformation,
- i) betalningsinstruktioner,
- j) uppgifter om rabatter och avgifter,
- k) uppgifter om fakturapost,
- l) fakturans totalbelopp,
- m) mervärdesskattespecificering.

Artikel 7

Mottagande och behandling av elektroniska fakturor

Medlemsstaterna ska säkerställa att upphandlande myndigheter och enheter tar emot och behandlar elektroniska fakturor som överensstämmer med den europeiska standard för elektronisk fakturering vars hänvisning har offentliggjorts i enlighet med artikel 3.2 och med någon av syntaxerna på den förteckning som har offentliggjorts enligt artikel 3.2.

Artikel 8

Uppgiftsskydd

1. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning om uppgiftsskydd.
2. Om inte annat följer av bestämmelser av annan innebörd i unionsrätt eller nationell rätt och utan att det påverkar de undantag och begränsningar som föreskrivs i artikel 13 i direktiv 95/46/EG, får personuppgifter som inhämtats för elektronisk fakturering användas enbart för det ändamålet eller för ändamål som är förenliga med detta.
3. Utan att detta påverkar tillämpningen av de undantag och begränsningar som föreskrivs i artikel 13 i direktiv 95/46/EG ska medlemsstaterna se till att arrangemangen för att, i öppenhets- och redovisningssyfte, offentliggöra personuppgifter som har samlats in vid elektronisk fakturering överensstämmer med offentliggörandets ändamål och principen om integritetsskydd.

Artikel 9

Användning av elektroniska fakturor för mervärdesskatteändamål

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 10

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 11

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska anta, offentliggöra och tillämpa de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 27 november 2018. De ska genast överlämna texten till dessa åtgärder till kommissionen.
2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna senast 18 månader efter offentliggörandet av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering i *Europeiska unionens officiella tidning* anta, offentliggöra och tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för att uppfylla skyldigheten i artikel 7 att ta emot och behandla elektroniska fakturor.

Medlemsstaterna får skjuta upp den tillämpning som avses i första stycket för sina upphandlande myndigheter och enheter under den centrala nivån upp till och med 30 månader efter offentliggörandet av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Vid offentliggörandet av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering ska kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra sista datum för ikraftsättande av de åtgärder som avses i första stycket.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12

Översyn

Kommissionen ska se över effekterna av detta direktiv på den inre marknaden och på införandet av elektronisk fakturering vid offentlig upphandling och överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet inom tre år efter tidsfristen för det maximala uppskjutandet för myndigheter under den centrala nivån enligt artikel 11.2 andra stycket. Rapporten ska vid behov åtföljas av en konsekvensbedömning avseende behovet av ytterligare åtgärder.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande
